

*Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1610 København K*

Att: Birgitte Buchwald Jørgensen

24. november 2014

Høringsvar til udkast til bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Selveje Danmark har gennemgået forslaget til ændring af bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven og har i den forbindelse følgende generelle bemærkninger:

Behov for gennemsigtighed, entydige regler og retssikkerhed

Helt overordnet er det positivt, at der via bekendtgørelse søges en model der i videre udstrækning end hidtil søger at sikre sammenlignelighed mellem taksterne på området. Selveje Danmark vil derfor primært fokusere på de steder, hvor en sådan sammenlignelighed kunne sikres yderligere.

Det skal tillige bemærkes, at man i teksten taler om ”kommunale, regionale eller private driftsherre”. Langt den største gruppe af ikke offentlige aktører er faktisk de selvejende organisationer, hvorfor man med fordel, og også for at synliggøre non-profit sektoren yderligere bør nævne dem specifikt, således at teksten lyder ”kommunale, regional, selvejende eller private driftsherre

Specifikke bemærkninger

§ 3

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, nr. 1 søger at rumme en meget lang række omkostninger.

Omkostninger der udgør langt den største del af den samlede takst. Nr. 1, bør derfor gøres mere specifik, uden at den derved kommer til at fremstå som en fuld og endelig opstilling af, hvilke omkostninger der skal med. Det kan ske ved at nævne et par yderligere vigtige eksempler som løn, vikaromkostninger, forsikringer/selvforsikring, løbende vedligeholdelse.

Der kan i øvrigt i denne forbindelse henvises til bekendtgørelse om kommuner og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud, hvis § 3, lyder:

§ 3. Beregningen af omkostningerne ved kontrolbud skal omfatte:

- 1) *Alle de direkte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, husleje m.v.*
- 2) *Alle de indirekte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. lokale- og kontorudgifter, indirekte lønomkostninger, IT-udgifter, udgifter til ledelse, administration m.v., forsikringer, udviklingsomkostninger, beregnede tjenestemandspensioner, beregnede omkostninger til lovpligtige forsikringer, beregnede skadesomkostninger (selvforsikring), forrentning af driftskapital, forrentning og afskrivning af anlægskapital samt beregnede omkostninger for faciliteter i øvrigt, der er stillet til rådighed ved opgavevaretagelsen.*

§ 4

Her lægges til grund, at bestemmelsen alene omhandler de kommunale og regionale tilbud.

§ 6

Bestemmelsen dækker over et område af stor kompleksitet, hvilket i sig selv er problematisk. Helt overordnet bør bestemmelsen sikre at de beregnede takster så vidt muligt er sammenlignelige. Bestemmelsen rejser imidlertid nogle fortolkningsproblemer der skal afklares.

For det første er mange af de ydelser der omhandles af bekendtgørelsen ikke momsbelagt, så hvilken moms er det specifikt der omhandles i stk. 2? Der må sondres mellem momspålagte ydelser og ikke-momspålagte ydelser.

Desuden bør bestemmelsen specifikt forholde sig til den offentlige momsrefusion. Det skal med andre ord klart fremgå hvordan udgifter til- eller refusion for moms indregnes i de offentlige takster.

Når Selveje Danmark gør en del ud af netop den problemstilling, så skyldes det, at momsproblematikken gennem lang tid har været kilde til konstant tvivl i relationen mellem de offentlige sagsbehandlere og de ikke offentlige tilbud. I det omfang den tvivl kan søges afklaret gennem klare regler vil det være kærkommet.

§ 9, nr. 2

Det bemærkes, at der hermed gives hjemmel til etablering af fælleskommunale driftstilbud. Helt overordnet er det problematisk, da kapacitetsproblemer i det offentlige bør løses ved, at kommunerne indgår aftaler med en enkeltdriftsherre efter nr. 1, eller alternativt løser

udfordringen via tilbudsportalen. Bestemmelsen som den ligger her vil blot yderligere understøtte en tendens i retning af, at kommuner – nu i små fællesskaber – trækker opgaver hjem.

Såfremt man fastholder muligheden, vil der i realiteten være tale om en ganske ny konstruktion, det vil derfor være helt afgørende tillige at få fastlagt, hvordan ansvaret i et sådan fælleskommunalt tilbud er placeret.

Det var bemærkningerne til lovforslaget fra Selveje Danmark

Med venlig hilsen

Jon Krog
Branchedirektør
Selveje Danmark